

Entrevista

Competències digitals i comunicatives docents: una entrevista amb la Dra. Dolors Masats

Cèlia Pratginestós

Universitat Autònoma de Barcelona i Euncet Business School

(Text rebut el 25 de març del 2019; acceptat el 25 de març del 2019; versió final el 31 de març del 2019)

DOI: <http://doi.org/10.5565/rev/jtl3.797>

La Dra. Dolors Masats és professora agregada del Departament de Didàctica de la Llengua, la Literatura i de les Ciències Socials i vicedegana de Qualitat i Innovació de la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquesta entrevista ens explica els resultats del projecte d'innovació docent 'Preparem als futurs mestres d'anglès per adquirir competències digitals docents i saber-les aplicar en les seves pràctiques: una tasca col·laborativa entre els docents de la universitat, els tutors de les escoles i els propis mestres en formació', finançat pel programa d'Ajuts de recerca per a la millora de la formació inicial de mestres (ARMIF) de la Generalitat de Catalunya (Codi: 2015ARMIF00010). El projecte, que va durar de juliol del 2016 fins al març del 2019, anava adreçat a millorar la formació dels estudiants del grau en Educació Primària de la Universitat Autònoma de Barcelona que opten per cursar la Menció en Llengües Estrangeres (Anglès). El projecte es plantejava dos objectius concrets: implementar una proposta d'innovació en la formació dels futurs mestres especialistes d'anglès a partir del treball col·laboratiu entre els docents de la universitat, els mestres de les escoles i els propis mestres en formació; i fer recerca sobre la viabilitat i els reptes que planteja aquesta proposta d'innovació.

Entrevista (març del 2019)

Entrevistadora: Ens pots resumir de què tracta el projecte ARMIF que has liderat?

Dolors Masats: Sí, aquest projecte l'hem vinculat a la Menció en Llengües Estrangeres (anglès) del grau en Educació Primària de la Universitat Autònoma de Barcelona perquè volíem millorar bàsicament el Pràcticum V, que són les úniques pràctiques que l'alumnat de la menció fa com a especialistes. Volíem millorar aquestes pràctiques per treballar totes les competències

professionals que es necessiten i també millorar les assignatures del pla d'estudis de la menció que poden ajudar a fer que les experiències viscudes durant el període de pràctiques siguin millors, perquè els donen eines teòriques i pràctiques que després puguin aplicar. Bàsicament ens hem centrat a millorar la competència lingüística i la competència digital docent de l'alumnat d'aquesta menció.

Entrevistadora: Quins serien els resultats principals d'aquest projecte?

Dolors Masats: Bé, creiem que hem contribuït a crear docents capaços de fer propostes d'aula basades en l'enfocament per projectes i recolzats en l'ús de recursos digitals. Del fet que estem més contentes és de la coordinació entre les tutores de pràctiques i les professores de les dues assignatures de didàctica que formen part d'aquest projecte: 'L'aprenentatge de llengua estrangera (anglès) en l'educació primària mitjançant les TIC' i 'Recursos per a l'ensenyament-aprenentatge de la llengua anglesa en educació infantil i primària'. La coordinació ha estat, sobretot, dirigida a donar eines al nostre alumnat per tal que pogués desenvolupar la competència digital docent.

Hem ofert molts exemples de projectes reals i hem treballat perquè l'alumnat de la menció entengui, a partir de la pròpia experiència, què és un projecte. Ens agrada la metodologia del treball per projectes. En el Grup de Recerca en Ensenyament i Interacció Plurilingües (GREIP) fa molt de temps que treballem aquesta proposta didàctica i, tot i que no és una metodologia nova, sí que està en vigor i de moda ara a les escoles. Creiem, però, que s'ha de treballar bé perquè doni bons resultats. En aquesta línia, també hem seguit les directrius del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, des d'on també s'aposta per l'ús de les tecnologies d'informació i comunicació (TIC) per ensenyar i aprendre..

A nosaltres també ens interessa que les eines digitals serveixin perquè l'alumnat de la Menció ensenyi els estudiants de primària a ser usuaris d'eines digitals i també creadors de textos multimodals, o creadors de diferents tipus de productes amb eines digitals. Crec que això ho hem aconseguit bastant. Tenim una pàgina web on tothom pot consultar els projectes que aquests estudiants en pràctiques han fet en el Pràcticum V durant els dos anys que ha durat el projecte, dues promocions. Hem triat els millors, i n'hi ha molts que són molts bons. Pensem que el coneixement s'ha de compartir, especialment si és fruit d'un projecte subvencionat per fons públics, per això el volem posar a disposició de la comunitat educativa.

Entrevistadora: Com a experta en la matèria, ens pots explicar com es construeixen els sabers i les competències didàctiques i digitals docents?

Dolors Masats: No és cap novetat. Fent i desfent aprèn l'aprenent. Es construeixen fent, el que es diu en anglès *learning by doing*. El repte és aconseguir que a la universitat l'ensenyament sigui vivencial i que hi hagi una coordinació real entre allò que es fa en les diferents assignatures d'una mateixa titulació. Ens hem replantejat alguns dels continguts de les tres assignatures que formen part del projecte i, com ja he dit, hem vetllat per coordinadors i saber què fem unes i altres. Per exemple, a l'assignatura que jo imparteixo, 'Recursos per a l'ensenyament-aprenentatge de la llengua anglesa en educació infantil i primària', els/les estudiants han pogut trobar eines i materials per ensenyar posant l'alumne de primària al centre del procés d'aprenentatge, i també han reflexionat sobre com s'aprèn a interactuar, sobre com s'aprèn a llegir i sobre com s'aprèn a escriure. A l'altra assignatura, 'L'aprenentatge de llengua estrangera (anglès) en l'educació primària mitjançant les TIC', han après quines són les eines digitals més potents que hi ha al mercat i com es pot aprendre a partir de la telecol·laboració amb altres grups d'aprenents. La professora d'aquesta assignatura, la Melinda Dooly, des d'un altre projecte que ella liderava i que es va acabar durant el primer any de vida de l'ARMIF, ja treballava en formar docents capaços de fer projectes telecol·laboratius, com queda recollit en el llibre de la Melinda Dooly i el Robert O'Dowd de l'any 2018, però l'ARMIF ens va ajudar a compartir entre nosaltres i amb les tutores de pràctiques allò que fem en les nostres classes. A l'assignatura de pràctiques, Pràcticum V, han pogut posar en pràctica tot allò que s'ha fet en aquestes assignatures perquè els i les tutores de pràctiques, el Javier Barba, la Nathaly González-Acevedo, la Maria Mont, l'Antonio Orihuela o l'Esther Serramià també ho coneixien, ens feien propostes per a les nostres classes i després les relacionaven amb les seves experiències com docents en exercici. ARMIF ens ha plantejat el repte de treballar en equip, una metodologia vital a les escoles de primària però que a la universitat havíem de treballar més, i era urgent de fer-ho perquè no podem ensenyar a treballar en equip sense practicar amb l'exemple.

En iniciar el projecte ARMIF, les dues assignatures estaven programades al primer semestre i, després, els estudiants feien el Pràcticum V al segon semestre. Ens semblava que això aniria bé, però després vam adonar-nos que, tot i que ja està bé que tinguin assignatures de didàctica al primer semestre, també és important que en tinguin una mentre estan fent les

pràctiques. Així els proposem activitats complementàries amb els i les tutores de pràctiques i les pràctiques donen vida a la part més teòrica. Ara, doncs, aquestes dues assignatures estan repartides entre els dos semestres. Això ens ha anat molt bé. Poder descobrir-ho i reflexionar amb els estudiants de diferents promocions sobre l'estructura del nostre pla d'estudis i els continguts que oferim és molt enriquidor per a nosaltres com a formadores.

O sigui, s'aprèn a col·laborar col·laborant i a fer projectes participant en projectes, per això la tria d'escoles és important; perquè és necessari que els i les docents en formació puguin participar en projectes que es duen a terme des de les escoles. Per exemple, les alumnes de la menció que any rere any fan les pràctiques a l'escola Pere IV de Barcelona i a Les Aigües de Cardedeu participen en un projecte de geolocalització molt consolidat entre els dos centres, el qual queda recollit en el capítol que Teresa Oliva i Cristina Asensio publiquen dins el volum del llibre que hem editat en el marc de l'ARMIF aquest 2019. Aquesta experiència és molt enriquidora. En aquesta línia, l'alumna que fa dos anys feia les pràctiques a l'escola Sant Jordi de Mollet del Vallès va poder participar en un projecte de sensibilització sobre la realitat que viuen els refugiats sirians a Grècia que després va rebre el premi John McDowell 2017 atorgat per l'APAC i el British Council. Aquesta experiència, també queda recollida en el llibre a través del capítol que hem escrit veure la Maria Mont i jo mateixa en col·laboració amb la Melinda Dooly. Aquestes escoles i/o les seves especialistes d'anglès, junt amb l'Escola Pins de Sant Cugat del Vallès i Escola Guerau de Liost de Les Franqueses del Vallès formen part de l'equip d'investigació del nostre projecte ARMIF.

Per últim, també voldria destacar que des de la universitat els i les docents en formació també poden aprendre a implementar el treball per projectes si els fem participar en un projecte en què l'objectiu sigui crear un projecte. I així és com hem treballat. Les professores que les dues assignatures de didàctica havíem experimentat aquesta proposta formativa quan ens fèiem càrrec de la formació del professorat de secundària i la vam recollir la Melinda Dooly i jo mateixa en un article a *ELT Journal* l'any 2011, però ara l'hem traslladada a primària i hem donat un pes molt significatiu als recursos digitals i a les pràctiques. Ens sentim molt orgulloses de les propostes que han implementat a les escoles les nostres dues darreres promocions d'alumnes i, especialment, d'aquells que s'han atrevit a fer projectes de telecol·laboració amb altres escoles ja siguin de l'estranger com va fer i publicar l'Anna Morcillo Salas, l'any 2018, o de Catalunya. El fet que durant les pràctiques parelles d'alumnes hagin decidit dissenyar i implementar projectes

col·laboratius conjunts, que també hem animat a que publiquin, com és el cas de l'Anaïs García-Martínez i la Maria Gracia-Téllez; o de la Granada Bejarano Sánchez i el Gerard Giménez Manrique, ens garanteix, d'alguna manera, les noves promocions de mestres que arriben a les escoles estan ben formats en l'ús de les noves tecnologies, han desenvolupat habilitats del segle XXI com ara la col·laboració, la iniciativa, el pensament crític, l'adaptabilitat i, sobretot, les competències digitals docents. Aquest darrer any, hem anat una mica més lluny en aquesta voluntat de formar docents capaços de ser creatius i col·laborar amb altres docents per crear projectes innovadors que incloguin l'ús de recursos digitals per part de l'alumnat de primària. Així doncs, un grup d'una de les tutories de pràctiques, format per quatre noies i la seva tutora, la Maria Mont, han après a treballar fent servir les noves tecnologies i el treball per projectes assumint el repte de dissenyar un mateix projecte, totes quatre a la vegada, fent pràctiques a quatre escoles diferents. Creiem que han assolit un repte molt gran atès que ha aconseguit que un mateix projecte es pogués implementar en quatre escoles amb agendes diferents, en unes amb infants de tercer, en una altra amb alumnes de sisè, i en l'altra amb nois i noies de cinquè. Els grups de les quatre escoles tan pogut fer una feina conjunta, en aquest cas resoldre un misteri, perquè tots han treballat en telecol·laboració, que és el que havien après les nostres estudiants en una de les assignatures de la Menció.

Aquest projecte és un dels que està recollit en un llibre que tot just acabo de publicar amb la Maria Mont i la Nathaly González-Acevedo, on diferents mestres que han treballat en el projecte ARMIF, i també estudiants en pràctiques, expliquen els seus projectes o reflexionen sobre com s'aprèn. El projecte col·laboratiu a quatre mans, també es publica a quatre mans perquè tot i que com a formadors hi hem participat, l'autoria del resultat final és de les quatre noies, de la Meritxell Martínez, de la Sònia Reig, de la Mar Bañeras i de l'Helena Bueno. Per a nosaltres és important per participar en el procés de donar a conèixer la feina que hem fet a totes aquelles persones, mestres en formació i mestres en exercici, amb qui hem treballat. Per això, l'autoria d'aquest llibre és compartida i la majoria de capítols els han escrit i els signen aquestes persones. També hem animat a les quatre alumnes que han dissenyat i implementat el projecte conjunt que el donessin a conèixer a l'edició d'enguany de les Jornades de l'Associació de Professors i Professores d'Anglès de Catalunya (APAC) i això ens agrada molt. Tenen molt clar què és un projecte i tenen molt clar què és fer servir les tecnologies i com fer que els seus alumnes també les facin servir. Elles són el millor exemple de com s'aprèn fent. En saben molt, ho van fer molt bé i

van despertar l'interès dels docents en exercici presents a la seva xerrada. Aquesta situació és molt interessant i enriquidora com a element d'apoderament docent. Estem molt satisfetes perquè allò que han après i ho han après a fer en el marc d'aquest projecte ARMIF.

Entrevistadora: Quins mecanismes ajuden als i a les mestres en formació a transferir a la seva pràctica els sabers i les habilitats adquirides com a aprenents?

Dolors Masats: Això és fàcil si mentre aprenen a fer de mestres ja han de fer front a aquest repte, i ho fan acompanyats per les tutores de pràctiques dels centres i de la universitat. Com ja he assenyalat, com a formadora és més fàcil fer aquest suport des de la tutoria de pràctiques si saps molt bé què estan fent les teves companyes de didàctica – “recordeu allò que esteu fent, allò que heu fet, com ho posaríem en pràctica?”.

Una altra cosa per la qual apostem, i que també ja he destacat, és que les persones que estan tutoritzant el Pràcticum V són mestres en exercici. Les persones que ja fa molts anys que vam deixar d'ensenyar a l'escola i només fem formació a la universitat impartim les assignatures de didàctica. En les pràctiques, però, intentem que els i les nostres estudiants estiguin amb mestres en exercici i, llavors, també dintre la tutoria hi entra la realitat de l'aula de les escoles on treballen els i les mestres que fan aquestes tutories. Que la tutora de la universitat pugui treballar de veritat amb la tutora del centre és també positiu, però un luxe. Això ens ha costat una mica. Hem començat a descobrir cap al final quines són les escoles que en tenen ganes, o que tenen especialistes que disposen de temps i mostren interès per treballar amb nosaltres.

En aquest sentit, el curs 2017- 2018 vam fer una trobada adreçada als i les docents dels centres que acullen l'alumnat de la menció d'anglès durant les pràctiques. No va venir tothom, però va ser profitosa i vam demanar als assistents de poder col·laborar més estretament. Posteriorment, l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) de la UAB ens va convidar a fer una jornada de formació per a mestres d'anglès en la qual vam poder presentar diversos projectes que mostren la feina que hem fet dins el projecte ARMIF. També ens va encarregar liderar un grup de formadors i formadores en l'àrea d'anglès a primària, i nosaltres vam acceptar de seguida. Les tutores de pràctiques que hem participat en el projecte ARMIF i jo mateixa hem vist la possibilitat de continuar fent xarxa per seguir aprenent i creant propostes d'aules significatives recolzades en l'enfocament per projectes. La jornada organitzada per l'ICE va servir per fer una crida a

participar en aquest grup ICE, el qual va néixer el setembre de 2018 amb el nom de *A⁺ project*. És un joc de paraules. Volem crear projectes excel·lents, que es puguin avaluar amb un *A⁺*, i al mateix temps expliquem el nostre objectiu i la nostra manera de treballar: *Analysing Pools of Resources and Offering Joint Experiences to other Creative Teachers*. En aquest nou grup, hi ha membres de l'equip ARMIF, persones que han fet (i fan) de tutores de pràctiques V a la universitat o a les escoles, antics estudiants i altres docents que s'han interessat per allò que fem. Algunes d'elles, també treballen com a formadores GEP al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. No totes les persones que han treballat amb nosaltres en el projecte ARMIF des de les escoles estan en la llista de persones que formen part del projecte ARMIF, perquè el nombre de participants és reduït, però considerem que hi han treballat perquè han rebut els nostres estudiants de pràctiques i els nostres estudiants han pogut implementar els seus projectes en les seves escoles. *A⁺ project* també ens ha permès conèixer la feina d'especialistes d'altres escoles, gràcies a això, ara seran també escoles de pràctiques. Es tracta de fer xarxa i nodrir-nos uns als altres.

Crec que el repte més gran que tenim és enfortir aquests llaços entre la universitat i l'escola, que tampoc és cap novetat que això sigui un repte. El gener del 2018 es va fer aquí a la UAB, promogut pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, una jornada sobre les pràctiques i la formació del professorat d'educació infantil, primària i secundària, escoles oficials d'idiomes i estudis de graus superiors. Vam poder constatar que aquest era un dels reptes que tots tenim pendents i que també interessa al Departament d'Educació com es veu en les propostes que es fan a través del programa MIF, el Programa de Millora i Innovació de la Formació de Mestres. Per això, crec que hem de seguir treballant en aquesta línia. Aquest tàndem escola-universitat-estudiant de pràctiques, funciona, és necessari i l'hem d'enfortir.

Entrevistadora: Concretament, quins procediments afavoreixen aquesta cooperació?

Dolors Masats: Bé, un procediment clau és que siguem capaços de sentir-nos que formem part d'un equip. Si volem treballar en aquesta línia, hem de reconèixer que si seguim marcant la pauta des de la universitat des d'una posició piramidal - nosaltres estem a dalt, després venen les escoles i després a baix de tot hi situem els mestres en formació, que seria una metàfora d'estructura feudal – però la cooperació no funciona, és clar. El que funciona és quan realment els i les mestres

en formació puguin sentir-se que formen part d'un equip i que qui els fa de tutor o tutora, tant a l'escola com a la universitat, està allà perquè treballen pel mateix i són membres del mateix equip.

Per sort les experiències que tenim són reeixides – no es tracta d'esborrar línies però sí de crear complicitats entre el que vol aprendre un i el que vol aprendre l'altre. Perquè des de la universitat el que ens cal a tots els docents és no perdre el contacte amb l'escola i saber quina és la realitat de l'escola. Per tant, ens hi hem d'apropar des del costat del mestre, ja que als mestres els interessa saber quines són les novetats, que és allò que es vol potenciar des de la universitat o com potenciar allò que els està demanant el Departament d'Educació que facin. Llavors, aquí nosaltres també ajudem d'igual a igual i l'estudiant de pràctiques, com a docent en formació, també. Fer que tots aquests col·lectius aprenguem plegats és molt interessant. De fet, en aquest cas que us comentava de les quatre noies que van fer el seu projecte entre diferents escoles, al final van 'enredar' la tutora de pràctiques perquè fos part del projecte.

Això només és possible si es creen aquestes complicitats. Som membres del mateix equip i estem treballant perquè els infants de primària al nostre país adquireixin les competències del segle XXI que els són necessàries. Cal que aprenguin a investigar, aprenguin anglès, aprenguin a aprendre, aprenguin a fer servir les noves tecnologies i a col·laborar al mateix temps. Creiem que s'ha d'anar per aquesta línia.

Entrevistadora: En aquest projecte ARMIF, i també en el grup de recerca GREIP, es treballa el discurs a l'aula. Com pot això contribuir a la millora de la competència comunicativa dels futurs docents?

Dolors Masats: Això no ho hem treballat sistemàticament a les assignatures de la Menció. Ho hem treballat a l'assignatura de pràctiques. Demanem al nostre alumnat que es registri en vídeo i llavors aquests vídeos s'analitzen en les tutories. Bàsicament, el que nosaltres veiem és que inverteixen molt de temps planificant grans intervencions o grans projectes i, en canvi, no planifiquen suficientment com serà el seu discurs. Per als docents en general, i per als i les mestres de llengües estrangeres en particular, és important planificar també el discurs, perquè si tens una activitat fantàstica però les instruccions que necessites donar perquè els teus estudiants puguin fer aquesta activitat són molt complicades o no te les has treballat prou, no funcionarà. És important saber com adreçar-se als infants, com formular bones preguntes, com posar bastides en el discurs.

Des de les pràctiques, doncs, fem activitats d'observació del seu discurs d'aula: fins a quin punt el seu discurs ha ajudat que l'activitat que s'ha observat funcioni, o no funcioni, o tiri endavant... En aquest sentit els i les futurs docents es sorprenen bastant perquè llavors s'adonen de la importància de planificar el propi discurs: “ostres, ho vaig dir així, ho podia haver dit d'aquella manera...” En el nostre grau en Educació Primària només el Pràcticum V és de l'especialitat d'Anglès. L'ideal seria tenir dues assignatures de pràctiques lligades a la Menció per tenir més temps per treballar el discurs d'aula en anglès.

Entrevistadora: Voldries afegir alguna reflexió final sobre el projecte: coses positives o reptes pendants?

Dolors Masats: Un dels reptes seria com acabar de construir un projecte col·laboratiu quan hi ha tants imprevistos, com per exemple canvis en els equips docents a les escoles – la vida dels mestres és complicada, la nostra també, la de tothom suposo. Demanes un projecte a un any vista i és difícil preveure tots els canvis que poden arribar. A vegades hem de seguir mestres d'una escola a una altra, per així poder tenir un equip una mica estable. Un gran repte seria l'estabilitat en els equips de les escoles i que poguessin tenir disponibilitat per poder trobar-se amb nosaltres per formar docents plegats. Lligat amb això, i, un altre, seria dissenyar cada vegada millor com ens relacionem.

En aquest sentit, també el Departament d'Ensenyament està apostant per crear escoles de referència. S'està treballant en aquesta línia. I des de la Facultat també es vol que a la Menció, i en les altres especialitats també, tinguem unes quantes escoles de referència. Ens hi hem posat tot just el curs passat. Si aquesta feina ja l'haguéssim tingut feta quan vam començar el projecte ARMIF, algunes coses haurien canviat. Però el fet de tenir el projecte ens ha permès saber valorar millor també amb quin tipus d'escola i quin tipus de mestres volem treballar per ser capaços de crear aquests equips col·laboratius.

Ja t'he comentat que hem escrit un llibre recollint diferents propostes d'escoles i mestres que han volgut explicar allò que fan. També és un repte perquè moltes vegades hi ha molts mestres que fan coses molt maques però es queden a l'escola. En canvi, animar-los que escriguin sols o amb nosaltres també és molt interessant. Jo crec que hem après una mica a fer-ho en aquest projecte ARMIF. Ja teníem experiència en el grup GREIP, però sempre havíem treballat en un

projecte, una escola, una mestra i el nostre grup de recerca i, és clar, en aquest projecte el repte era com obrir això a diferents escoles, diferents realitats, i encara ens queda molt per aprendre. Ara, però, tinc la il·lusió posada en aquest grup de formació de l'ICE de la UAB que hem fet, *A⁺ project*, perquè així podem seguir treballant també en aquesta línia. Finalment, d'allò que ens sentim també orgullosos és que dintre d'aquest grup de mestres en exercici, dins *A⁺ project*, n'hi ha algunes que han estat en algun moment estudiants nostres a la Facultat i s'han format amb nosaltres. En aquest sentit, doncs, trobo que també és interessant. El model de formació que hem treballat a l'ARMIF funciona.

Referències

- Bejarano Sánchez, G., i Giménez Manrique, G. (2018). What makes our schools unique? A telecollaborative experience from the perspective of two 'new-comers'. A M. Dooly i R. O'Dowd (eds.), *In this together: Teachers' experiences with transnational, telecollaborative language Learning projects* (pp. 145-181). Berna: Peter Lang. <https://www.peterlang.com/view/9783034335348/chapter06.xhtml>
- Dooly, M., i Masats, D. (2011). Closing the loop between theory and praxis: New models in EFL teaching. *ELT Journal* 65 (1), 42-51. DOI: <https://doi.org/10.1093/elt/ccq017>
- Dooly, M., i O'Dowd, R. (eds.). (2018). *In this together: Teachers' experiences with transnational, telecollaborative language Learning projects*. Berna: Peter Lang. <https://www.peterlang.com/view/title/67965>
- García-Martínez, A., i Gracia-Téllez, M. (2018). A telecollaborative science project: Searching for new ways to make language learning authentic. A M. Dooly i R. O'Dowd (eds.), *In this together: Teachers' experiences with transnational, telecollaborative language Learning projects* (pp. 35-63). Berna: Peter Lang. <https://www.peterlang.com/view/9783034335348/chapter02.xhtml>
- Masats, D., Mont, M., i Gonzalez-Acevedo, N. (eds.). (2019). *Joint efforts for innovation: Working together to improve foreign language teaching in the 21st century*. London: Paragon Publishing.
- Mont, M., Masats, D., i Dooly, M. (2019). Launching a solidarity campaign to support four Syrian kids stranded in Greece. A D. Masats, M. Mont, i N. Gonzalez-Acevedo (eds.), *Joint efforts for innovation: Working together to improve foreign language teaching in the 21st century*. London: Paragon Publishing.
- Morcillo Salas, A. (2018). Are we really that different? A telecollaborative project between refugee students from Myanmar and a primary school in Sabadell. A M. Dooly i R.

O'Dowd (eds.), *In this together: Teachers' experiences with transnational, telecollaborative language Learning projects* (pp. 65-92). Berna: Peter Lang.
<https://www.peterlang.com/view/9783034335348/chapter03.xhtml>

Oliva, T., i Asensio, C. (2019). City students and town students. A D. Masats, M. Mont, i N. Gonzalez-Acevedo (eds.), *Joint efforts for innovation: Working together to improve foreign language teaching in the 21st century*. London: Paragon Publishing.

Informació sobre l'autora

Cèlia Pratginestós és investigadora en el Departament de Didàctica de la Llengua, la Literatura i de les Ciències Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona, i professora de l'Euncet Business School (Universitat Politècnica de Catalunya). És llicenciada en Traducció i Interpretació per la Universitat Autònoma de Barcelona i té un màster en Estudis de Discurs de la Universitat Pompeu Fabra i la Universitat Autònoma de Barcelona.

Email: celia.pratginestos@uab.cat

Per citar aquest article:

Pratginestós, C. (2019). Competències digitals i comunicatives docents: una entrevista amb la Dra. Dolors Masats. *Bellaterra Journal of Teaching & Learning Language & Literature*, 12(1), 97-107. DOI: <http://doi.org/10.5565/rev/jtl3.797>

